

דעתא, או דלמא בתולה נשאת ברביעי ונבעלת בחמישי, דחיישין לאיקרורי דעתא, וכתב ההפלאה "לכאורה קשה מכאן לדעת הרמב"ם ז"ל דכל חופה שאינה ראוי לציאה אינה קונה אפי' קודם כתיבת הכתובה אין לעשות החופה. דא"כ ע"כ דמוחר לבעול דב' דאל"ה לא הוי ל' החופה יחוד הראוי לציאה, ונהי דלמסקנא דטעמא דנבעלת דב' משום דרכה כיון דלא מיקרו משום זה עברין, אלא ענה טובה כמ"ש התוס' הוי ל' ראוי לציאה. אבל אם נימא דאסור משום טענת בתולים דהוא תקנת חכמים קשה".

עוד הקשה השער המלך על הרמב"ם דפסק דמהני בדיעבד חופה לפני כתובה, והרי זה לא ראוי לציאה, וכן קשה על מה דפסק דמהני חופה לפני הצרכות.

עוד הקשה בדגל ראובן (להגאון רבי ראובן בן זנוק"ל, ח"א סימן כ"ג ענין חופה שאינה ראוייה לציאה), איך מותר לכנוס לפני ל' ביש לו בנים קטנים, הרי זה חופה שאינה ראוייה לציאה, וא"כ החופה לא מהני*.

ליה דלא בעי חופה הראוי לציא ורבינו פי' בתלמוד דידן שהרי כיון דתלמודא דידן לא איפשיט' בעיא וצירו' פשיטא ליה היה ליה לפסוק כפשיטותא דירוש' דדרכו ז"ל וכנודע

*וז"ל והקשיתי על הרמב"ם מהא דאיתא בפ"ג דמ"ק מתא אשמו אסור לישא עד שיעצרו ג' רגלים כו' הניחה בנים קטנים מותר לישא לאלתר משום פרנסתם כו', ולבעול אסור עד לאחר שלשים כדאיתא בחר הכי בצמעה דר' יוסף הכהן דכתבו להדיא בתוס' כתובות דף ד' ד"ה אבל איפכא לא כנ"ל, וא"כ איך מותר לישא לאלתר בהניחה בנים קטנים, ואיך חל הנשואין הא הוי חופה שאינה ראוייה לציאה דאפילו היבא דאסור מדרבנן אינו קונה כנ"ל, ואפילו לשיטת התוס' הנ"ל דלאלתר לאו דוקא אלא לאחר ז' מותר לישא ביש לו בנים קטנים אבל לאחר ז' ודאי מותר בתוך שלשים דלאחר שלשים

הרמב"ם ז"ל (בפ' עשירי מהלכות אישות), עוד הוסיף הרמב"ם דחופת נידה לא מהני, הוצא בר"ן וברא"ש [ריש אע"פ ס"ק ו' וז"ל "משמיכנס לחופה נקראת נשואה אע"פ שלא נבעלה, והוא שתהא ראוייה לבעילה, אבל אם היתה נדה אע"פ שנכנסה לחופה ונתייחד עמה לא גמרו הנשואין עדיין והרי היא כארוסה עדיין"]. והק' הרא"ש והר"ן מהא דקימ"ל יש חופה לפסולות, וכן פסק הרמב"ם (פ"ז הל' תרומות).

עוד הקשה השער המלך (פרק י' מאישות*) מהא דאמרין ביומא דמתקין לו אשה אחרת שמה תמות ראשונה, ומצוה צירושלמי דנישואין נעשים ביה"כ אם מתה אשתו הראשונה, ולדעת הרמב"ם הרי ביה"כ אינה ראוייה לציאה, וא"כ איך מהני חופה [והירושלמי הנ"ל מוצא בתוס' יומא י"ג ע"ב].

עוד הקשה בהפלאה (דף ה' ע"א) על הגמ' דבעי אם מותר לבעול ברביעי או דוקא בליל חמישי, דא"כ הוא חופה שאינה ראוייה לציאה. [היינו בדדף ה' ע"א, איבעיא להו בתולה נשאת ברביעי ונבעלת ברביעי, ולא חיישין לאיקרורי

*וז"ל האמנם הא ק"ל לדעת רבינו ז"ל ממ"ש צירושלמי פ"ק דיומא הציאו התוספ' ז"ל ד"ה ולחדא וז"ל צירושלמי משמע אשה אחרת מומנין אותה שאם תמות זאת ביה"כ שיקדש זאת ביה"כ דפרין התם ויקדש מאתמול ומשני בעד ציתו ולא בעד ב' בתים ופרין ולא מנאל כקונה קנין בשבת משני משום שבות היתרו במקדש כו' יע"ש והשתא ע"כ לומר דלהירו' כי היכי דקדיש לה ביה"כ ה"ז דכניס לה ביה"כ כדפרין בגמ' דידן והא כל כמה דלא כניס לאו ציתו הוא ומשנין בדכניס לה ועיין בתוס' פ"ק דיצמות דף י"ג ע"ב ד"ה לרבות והשתא אם איתא דחופת נדה לא חשיבא חופה כיון שאינה ראוייה לציאה ודינה כארוסה ה"נ חופה ביה"כ לא חשיבא חופה כיון שאינה ראוייה לציאה שהרי יוה"כ אסור בתשמיש המטה ותו לא קרינן ציתו כלל אלא דינה כארוסה לכל דבר וליכא למימר דהירו' פשיטא